

T.a.v.

Mevrouw Van der Aar, bestuurder FNV Zorg & Welzijn
Minister Dekker voor Rechtsbescherming
Minister de Jonge VWS
Bestuurders en cliëntenraden van de Gecertificeerde Instellingen
Het College van Procureurs-Generaals
De leden van de Tweede Kamer

Betr.: Reactie op FNV artikel „Stelseldraai jeugdzorg nodig en onvermijdelijk” en interview met minister De Jonge „Ik durf niet te zeggen dat het goed gaat in de jeugdzorg”

Geachte heer/mevrouw,
Geachte ministers en bestuurders,

Met grote belangstelling hebben ondergetekenden het FNV artikel „*Stelseldraai jeugdzorg nodig en onvermijdelijk*” en het NRC interview met minister De Jonge „*Ik durf niet te zeggen dat het goed gaat in de jeugdzorg*” gelezen en we willen hier graag op reageren.

In het [FNV artikel](#) staat: „*Vakbond FNV juicht het inzicht, hoewel rijkelijk laat, toe dat het kabinet nu laat zien. Volgens de vakbond is het nu kwestie om snel met het hele jeugdzorgveld, zeker met de jeugdzorgwerkers en FNV, te werken aan een nieuw stelsel met structurele investeringen.*”

Ook wij juichen dat inzicht toe en we ervaren het als een enorm gemis dat niet ook expliciet de ouders van de betroffenen kinderen als jeugdzorgwerkers benoemd worden. Ouders dienen immers de primaire jeugdzorgwerkers te zijn van hun eigen kinderen!

Een nieuw stelsel met structurele investeringen juichen we eveneens hard toe. Echter, niet voor de jeugdzorg. Door meer te investeren zal jeugdzorg niet in staat zijn om het kernprobleem van de hele escalatie rondom (en het falen van) jeugdzorg op te lossen. De oplossing ligt niet in meer investering in jeugdzorg, de oplossing ligt in **minder kinderen de jeugdzorg in**. Het liefst niet één kind. De kern van het probleem ligt volgens ons dan ook in de centrale en cruciale vraag:

Hoe kan voorkomen worden dat kinderen – vaak zonder gegronde reden, mensonterend, te lang en zelfs voorgoed – bij hun liefhebbende ouders weggerukt worden en nooit en te nimmer in aanraking zullen komen met jeugdzorg?

Het spreekt, jammer genoeg, voor zich dat er gezinssituaties zijn die terecht om snelle, adequate en specialistische zorg vragen voor de betroffenen kinderen én ouders. Deze zorg wordt nu door onacceptabel lange wachtlijsten pas veel te laat en aan het eind van de zorgketen gegeven en we zijn blij te lezen dat minister De Jonge in een [interview met het NRC](#) benadrukt: „*In situaties waarbij de rechter heeft bepaald dat er hulp moet komen **binnen** een gezin, kunnen we ons geen wachtlijst veroorloven. Daar moeten we dus vanaf.*”

Verder stelt minister De Jonge in hetzelfde interview: „*Stelsels en wetten verlenen geen zorg, dat doen mensen.*”. Dat is mooi verwoord en het is wél zo dat wetten, en met name het naleven van wetten, kunnen voorkomen dat kinderen met jeugdzorg – **buiten** een gezin – in aanraking zullen komen.

En die wetten om jeugdzorg buiten een gezin te kunnen voorkomen en **binnen een gezin door de ouders zelf** te bieden zijn er al ruim aanwezig. Het is slechts een kwestie van willen en doen om deze wetten ter bescherming van kinderen én ouders zo snel mogelijk en gebaseerd op gedegen en betrouwbaar (feiten)onderzoek door rechters toe te passen en door alle betrokken partijen na te leven.

Dit is temeer, en zeker niet uitsluitend, van toepassing op conflictscheidingen waarbij jaarlijks 16.000 kinderen in Nederland het contact met één van de ouders (voorgoed) kwijtraakt. Dat zijn gemiddeld 2 kinderen per uur! Ook m.b.t. 26.645 ondertoezichtstellingen (OTS) en uithuisplaatsingen (UHP) in de eerste helft van 2019 staat Nederland qua aantallen bovenaan in Europa¹.

Het, zoals nu blijkt falende, systeem van jeugdzorg zou door niet doeltreffende prikkels alleen maar leiden tot nog meer gevallen van OTS en UHP en een prikkel in de vorm van meer investeringen in jeugdzorg zal een oplossingsgerichte zorg voor kinderen en hun ouders juist tegenwerken.

Het gegeven dat er in het familierecht en de gehele keten niet aan waarheidsvinding wordt gedaan en geen degelijke diagnostiek plaatsvindt door deskundige experts met expertise op het gebied van complexe scheidings-/familiezaken alsmede het aantoonbare feit dat verdrietige en diep getraumatiseerde ouders geen kans krijgen om ook maar enige vorm van kritiek te leveren creëert een ongelijke machtspositie tussen ouders en jeugdzorg en tussen ouders onderling.

In het FNV artikel staat „Op 15 november staat een nieuwe actie gepland om met minister Hugo de Jonge een ‘stevig gesprek’ te voeren tijdens een ontbijt voor de begrotingsbespreking.” Maaïke van der Aar, bestuurder FNV Zorg & Welzijn: ‘Deze actie gaat zeker door, omdat de stem van de jeugdzorgwerkers juist nu stevig moet doorklinken. Zij zijn te lang niet gehoord door het kabinet.’”

Ondergetekenden zouden het toejuichen als de FNV en minister De Jonge tijdens dat stevig gesprek ook die groep zou willen aansluiten die door rechters en jeugdzorg onterecht niet in de gelegenheid wordt gesteld om zelf en adequaat te mogen zorgen voor hun kinderen. Namelijk de beschikbare, liefdevolle en onterecht verstoten ouders.

Alvast bedankt voor uw reactie die we graag met grote belangstelling tegemoet zien.

Met vriendelijke groeten,

Anne-Marie van Mackelenbergh
Voorzitter Stichting Écht Scheiden Zonder Schade
E: avmackelenbergh@herkenouderverstoting.nl
W: www.herkenouderverstoting.nl

Een verstoten vader
Parent Elimination
info@parent-elimination.com
www.parent-elimination.com

Bijlagen

- de reactie d.d. 05.11.2019 van het SamenwerkingsVerband van Ouders met Jeugdzorg m.b.t. agressie, intimidatie en geweld tegen medewerkers jeugdzorginstellingen door cliënten en ouders
- de open brief d.d. 05.11.2019 van Stichting Écht Scheiden Zonder Schade aan jeugdbescherming
- de e-mail d.d. 02.11.2019 Ouderverstoting: Vader krijgt co-ouderschap pas door honger- en dorststaking van Parent Elimination

¹ Bron: CBS <https://opendata.cbs.nl/statline/#/CBS/nl/dataset/82974NED/table?fromstatweb>, opgevraagd 08.11.2019